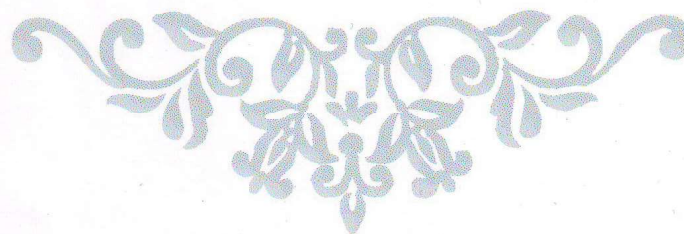

*GLORIA
PATRI
ET
FILIO
ET
SPIRITUI
SANCTO*

Als een monnik kan zeggen
dat hij tot op hoge leeftijd
heeft kunnen blijven
communiceren met God

is hij een gelukkig man
omdat hij dagelijks
van God zelf de Heilige
Communie mocht ontvangen.

Wat een vreugde is het
U lief te hebben
en uw geliefde Zoon
Jezus Christus.

Wat een vreugde is het
elkaar lief te hebben
als geliefden
naar lichaam en ziel.

Wanneer wij in liefde
leven met elkaar,
elkaar bevestigen
en ondersteunen

ervaren wij uw liefde
in onszelf en
in elkaar, want U
bent in ons.

Dan vloeit onze liefde
vanzelf over
naar onze dierbaren,
levende en overlevende-

en naar allen die
in nood verkeren -
die wij direct ontmoeten
op onze levensweg

maar ook diegenen
wier nood zichtbaar
en voelbaar wordt
via de media.

Mijn lieve God

Door met liefde mensen
in nood aan te zien
en te aanhoren in
deze confrontatie

leggen wij hun noden
aan uw voeten,
brengen wij ze voor
uw Aangezicht.

Zo bidden wij of
stellen wij daden
in uw Naam om
hulp in de nood.

Deze vruchtbare en
intens blijde liefde
die wij van U en
van elkaar ontvangen

willen wij in grote
dankbaarheid uitzaaien
als levend zaad
van lichaam en ziel

onder de bevruchtende
liefde van uw Geest
die voor ons is
uw alaanwezige Liefde.

Wat een vreugde is het
U lief te hebben
en uw geliefde Zoon
Jezus Christus.

Belichting

Gij Geest
van liefde en licht
brengt in mij teweeg
wat ik niet ben
uit mijzelf
wat niet voortkomt
uit mijzelf.

Elke dag zijn er
zomaar momenten
als lichtflitsen
waarin ik plotseling
inzicht en doorzicht
in mijn geest gewaarword
als komend van U, Geest.

Ik weet niet
waar en wanneer
dit op zal houden,
misschien als ik
in mijn vervulling
mijn geest geef en
vol ben van U, Geest.

Heilige Drievuldigheid
vervuld van elkaar
drie en zo één
als kan.

In deze eeuwige
oase van liefde
te mogen zijn,
is mijn leven.

Doordring mij,
ik bid U
van U te mogen
worden doordrongen.

Ik wil van U zijn,
alle drie
in één alles
omvattende kus.

Heilige God

U bent voor ons
alwat door ons
gezegd wordt van
de Heilige Geest:
licht liefde leven,
in eindeloze volheid
van genade-gaven.

Maar mag ik tot U
komen om juist
die gave te vragen
die mij behoeft:
in duister, pijn,
zwakheid en nood?
Zo heb ik U dan van node!

Nu vraag ik om
helderheid van weten,
een sterk geheugen,
om concentratie
en bewustzijn -
nu mijn geest lijdt
onder mijn leeftijd...

Geluk

Uiteindelijk
gaat het er
in mijn leven
niet om dat ik
gelukkig zal zijn
om God maar
dat God gelukkig
zal zijn om mij.

Alwat ik
zal moeten
zijn en doen
voor het geluk
van God
zal mijn geluk
zijn
om God.

Dat ik God
mag liefhebben
meer dan
mijzelf
is omdat
de liefde
van God
in mij is.

God

Grote Lieve
Persoonlijkheid
waarin ik in
mijn kleinheid ben.

U bent zo eeuwig
uitgeheven
boven mij
en al wat is

en toch bent U
zo allerdiepst
met al wat is
vereenzelvigd.

Mag het een teken zijn
van een diep begrijpen
van U, dat wij weten
dat U de allijdende bent

en dat U zo uiterst
lijdt omdat U weet
en ervaart wat het leed
van de mensheid is?

Het is uw eeuwige en
oneindige liefde
voor ons waar
U aan lijdt.

Maar God, wilt U
Zélf ook genieten
van de vreugde die van
de aarde tot U stijgt?

Ontvangt U alle liefde
voor U, de liefde
van heel uw verliefde
schepping op U?

En God, geniet U
van Uzelf, U die alles
bent en tegelijk een
persoonlijk leven leidt?

Gaven - genaden

Juist in nood
in deze nood,
in dit uur,
in deze tijd

ben ik ontvankelijk
voor juist die gave
van U, Heilige Geest,
die ik ontbeer.

Zie mijn armoede,
mijn ellende en
kwetsbaarheid
die roept om U.

Alleen uw kracht
kan mij nog
terugvoeren naar
mijn eigen kracht.

Dat ik zo waardig en
waarachtig mag zijn,
dat U mij kunt
redden en genezen.

Lijdende Jezus

Op de eerste dag
van deze goede week
werd mij gezegd
werd mij gevraagd:

zullen wij in deze
lijdensweek eens helemaal
deelgenoot zijn
in Zijn lijden?

Ik dacht: nu al, het is
pas de eerste dag,
we kunnen nog dagen
met U medelijden.

Ik bracht de TV in beeld
en zocht, maar kon
niet direct
iets vinden.

Toen, heel onverwacht
hoorde ik U zeggen:
kunt gij dan niet één uur
met mij waken?

Dat kan niet waar zijn,
maar ik zei toch met een
lauw hart tot tweemaal toe:
Jezus, je hebt gelijk.

Door de dag vroeg ik mij
telkens af: kan dit nou,
bestaat dit echt? Kunt U in deze
moderne tijd ook tot mij spreken?

In de avond van deze dag
wil ik zoals de hele vastentijd
graag mediteren en lees
lijdensgedichten

van beroemde dichters:
dichters uit vroegere tijd
die mij ontroeren met
woorden van mede-lijden.

Nu pas ben ik helemaal bij U
en schreit mijn hart om U.
Vergeef mij, lieve Jezus,
ik wil en blijf bij U.

Nu weet ik zeker
dat U van mij houdt.
Door je eigen woorden,
gesproken tot je leerlingen-

nu ook tot mij?
U wilt mij wakker maken?
Huilend vraag ik je mijn zwakte
en mijn tekorten te vergeven.

Mijn leven lang zal ik trachten
te voorkomen, dat je dit verdrietig
verwijt naar mij nog ooit
zult hoeven te uiten.

Help mij te doen
wat ik U beloof,
door de kracht
van Uw liefde.

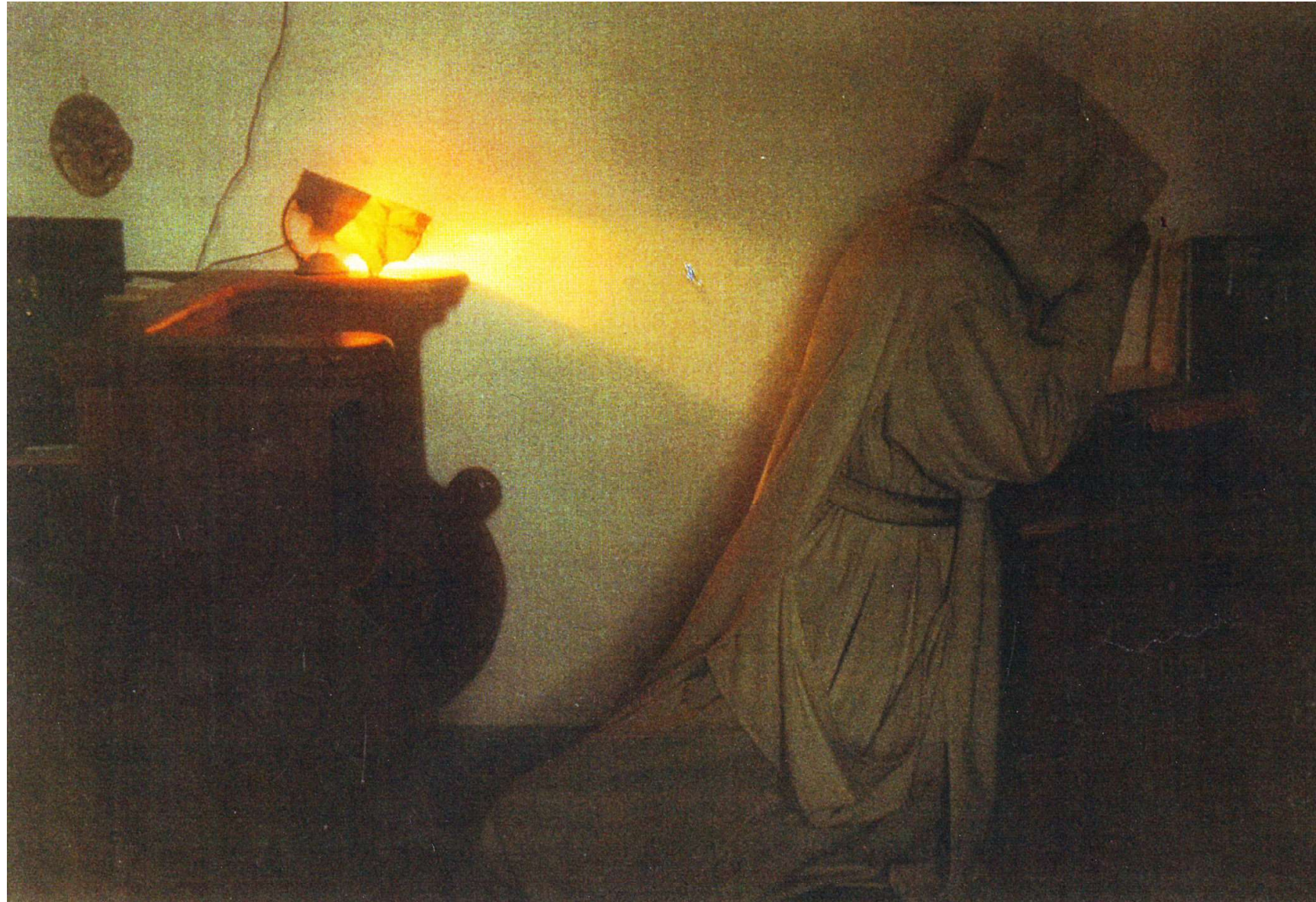
Ik wil ter aarde liggen
onder uw kruis.
Ik wil U van uw
kruis afhalen.

Geheel in de geloofservaring van Bruno beleefde Augustinus Jezus' aanwezigheid in de viering van de Eucharistie.

Zijn laatste Communie was op zijn sterfbed in zijn kluis. Het was het 'viaticum': levensbrood voor onderweg in de laatste etappe.

Al zijn medebroeders stonden rond zijn bed en ondersteunden hem. Maar de ondraaglijke pijn bleef. Onderweg naar het ziekenhuis stierf hij.

Samen verder

Sterven is heengaan
in de diepste volheid
van jezelf.

Het is het meest
individuele gebeuren
van je allene zelf

of als je steeds
samen was,
van samen.

Een monnik sterft
de natuurlijke dood
als mens alleen.

Hij gaat alleen
naar God met wie
hij alleen was.

Niets is er tússten
hem en God
zoals steeds.

73 Dom Augustinus Geurts, de altijd blijheid uitstralende jeugdige monnik die van muziek hield - kenner werd van de eigen 'gregoriaanse' zangwijze van de Kartuziers.

Hij kon voor de vuist zingen en musiceren: hij blies muziek, die hij zelf componeerde 'door zijn vuist'. En hij maakte opnamen van gezangen, antifonen, responsoria.

74 Hij was ook een natuurmonnik in die zin dat hij de schepping beschouwde als het huis van God. Heel alleen zat hij in de Claustrum-tuin van Lucca.

76 Met zijn Moeder deelde Augustinus zijn hart. Ouderliefde is van nature onvoorwaardelijk - het 'eens' met het eigen kind 'waar of wat' er ook gebeurt. In je kind. gebeurt er namelijk iets van jezelf...

77 Zijn Moeder keek hem diep aan om te zien wat hem bezielde en waar zijn geluk nu precies vandaan kwam. Voor veel Kartuizer-families blijft dit een onbesproken geheim.

78/79 In Lucca ontmoetten ervaringen van verleden en heden elkaar. Nog was er de herinnering van het postulaat, als Augustinus het Maria-Officie kwam 'oefenen' met alle gebaartjes en kusjes die daarbij over de bladzijden van het Diurnale gaan 'Veniam' heet dat.

Met Augustinus Eucharistie gevierd in de buitenkapel, vooraf aan de doorreis naar de Grande Chartreuse. Daarbij liet hij bijna de gehele Romeinse en Kartuizer-liturgie los. Rond het altaar was daar nog de Consecratie en Communie - en heel veel liefde en devotie.

En toen werd er in de auto ook nog geluisterd naar de Gregoriaanse Vespers van de Bewegingskerk in Eindhoven.

81 Bij een afscheid gaf Augustinus zijn hart mee. En dit hart zat vol gebed.

82 In Lucca was hij novicenmeester geweest van de Broeders van Farneta.

Heel bijzonder was zijn zending naar de Zusters Kartuzierinnen in de Certosa di Motta Grossa (Riva di Pinerolo); hij was daar de (inwonende) Vicaris. Iedere dag ging Augustinus daar voor in de viering van de Eucharistie, die plaats vond in de zo fraai beschilderde abcis boven het altaar.

84 Zijn laatste stille tijd van zijn Kartuizerleven bracht hij door in het kleine Kartuizerklooster 'Portes' van waaruit hij overleed.

85 Dom Augustinus (Henk Geurts) in gebed. De vele van hem bewaarde brieven zijn gebed. De jarenlange, vrij regelmatige correspondentie met hem was een bron van inspiratie.